

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XVI. De decimis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

sententiam excommunicationis incurrant à qua nisi in mortis articulo constituti, ab alio quam Romano Pontifice absolutionis beneficium nequeant obtinere. Romæ 4. Non. Jun. 1569.

TITVLVS XVI.

DE DECIMIS.

Sixtus V. Ex Bulla coena Domini.

Ecclesiasticis personis decimas & alia onera imponentes absque licentia Pape, excommunicantur.

CAP. I.

Excommunicamus & anathematizamus omnes eos qui aut collectas, decimas, tales, praesentias, & alia onera clericis, praetatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, monasteriorum, aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & ventibus huiusmodi absque Rom. Pontific. speciali & expressa licentia imponunt; & diversis etiam exquisitis modis exigunt; aut imposita etiam à sponte dantibus & concedentibus recipiunt: necnon qui per se, vel alium, seu alios, directè vel indirectè praedicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem, aut votum, seu suffragium palam vel occultè praestare non verentur, cuiuscunque sint praeminètie, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam si Imperiali, aut Regali praefulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, Respublica & alii potentatus quicunque, etiam regni, provinciarum, civitatum, & terris quoquomodo praesidentes, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti: Innovantes decreta super his per sacros canones tam in Lateran. novissimè celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris & poenis in eis contentis.

TITVLVS XVII.

DE RELIGIOSIS DOMIBVS, ET MONTIBVS pietatis.

Pius IV.

Piorum locorum & monasteriorum exemptio ab onere hospitandi militum.

CAP. I.

Cum, sicut non sine gravi dolore nobis innotuit, omnia & singula, seu quamplurima huius aemulæ urbis, ac etiam nostrae Ecclesiasticae conventus & monasteria, & alia Ecclesiastica & pia loca, tam secularia quam regularia, & à personis religiosis quomodolibet inhabitata, eo tempore, quo equites & milites ejusdem aemulæ urbis ac status Ecclesiastici praefati pro defensione ipsius urbis & status ad versus infestissimum Turcarum tyrannum, vel ob alias, quae pro tempore sese offerunt, causas expediti, & ad diversa ejusdem status loca transgredi contingit, ab eisdem equitibus & militibus perturbentur & molestentur, ipsique conventus, monasteria, & alia Ecclesiastica, & pia loca in eorundem equitum seu militum distributione nonnullos eorundem equitum & militum intra eorum domos & monasteria hospitio excipere & recipere cogantur, in maximum eorum detrimentum, divini cultus perturbationem, gravissimum religionis dedecus, Dei optimi offensam, & non solum praeter omnem nostram intentionem, verum etiam intolerabilem animi nostri amaritudinem. Quia propter nos in praemissis quantum cum Deo possumus de optimo remedio ecclesiarum manu providere, ac monasteriorum, & aliorum Ecclesiasticorum & piorum locorum huiusmodi personarum Deo altissimo die noctuque famularium quieti, integritati, & decori consulere volentes, motu simili, & ex

certa nostra scientia, ac de Apost. potestate plenè edocuit, universis & singulis tam dictae aemulæ urbis, quàm totius status praefati Gubernatoribus, Potestatibus, Ducibus, & Capitaneis, & communitatibusque & universitatibus, & aliis ad quos spectat & pertinet, ac spectabit & pertinebit quomodolibet in futurum, ne deinceps perpetuo futuris temporibus in eorundem militum, & equitum distributione, tam in transeundo, quam inibi commorato, communitatibus, & universitatibus, videlicet in illis equites ac milites in eisdem monasteriis, cœnobii, domibus, & aliis Ecclesiasticis & piis locis (sub domo millium ducatorum auri Camerae Apostolicae) immixti, & alii arbitrii nostri poenis quovis quavis colore, causa, ingenio, sive praetextu distribuere, assignare, vel ad illos recipiendi, & hospitio excipiendi cogere; ipsi vero Capitaneis & Ducibus ne eosdem equites & milites sub indignationis nostrae, ac privationis officiorum suorum, aliisque etiam arbitrii nostri poenis in dictis monasteriis, cœnobii, domibus, & aliis Ecclesiasticis & piis locis, cum communitatibus & universitatibus ipsarum eadem loca eisdem assignarent, & distribuissent, Gubernatoribus vero, & ipsarum civitatum & locorum Praetoribus, ac aliis officialibus quibuscunque, quod nihil praemissa ab ipsis communitatibus & universitatibus, ac Capitaneis, & Ducibus fiant, sub eisdem indignationis nostrae, ac etiam privationis officiorum suorum praetextu respectivè poenis auctoritate Apostolicae finiri permittant, inhibemus, praecipimus, committimus, & mandamus. Et insuper tam illis, quam equitibus & militibus praefatis, ne monasteria, cœnobii, & alia huiusmodi in personis, rebus, & bonis, aut aliis aliis quomodolibet molestare, perturbare, impedire, inquietare, seu molestanti, perturbanti, vel alias inquietari facere audeant, seu praesument, in virtute sacrae obedientiae, & sub jam dictis poenis eadem auctoritate inhibemus, praecipimus, committimus, & mandamus, quatenus monasteria, cœnobii, & alia Ecclesiastica & pia loca ex nunc ab eisdem militibus & equitibus, ac universitatibus, illis hospitio excipiendi, motu, & auctoritate familiaria eximendo, & totaliter liberando, ac libera & communitate faciendi.

Idem.

Ordinis mendicantium cœnobii, monasteria, & praedia à cultu, subsidio & hospitio militum exempta.

CAP. II.

Dum ad uberes, quos facti mendicantium ordinum agro dominico quotidie faciunt, fructuositate respicimus, & attentè consideratione impense percontamur ipsorum religionis sinceritatem, & robustatam paupertatis habitum, in quibus sup. humilitatis spiritus devotum altissimo praesentant famulatum, dignum, equum potius debitum reputamus, ut illis ea libenter concesserimus, & quae se motis quibuscunque gravaminibus promptiores, & eisdem altissimi inhaerent terribis. Hinc est quod non volentes eisdem mendicantium ordinem, & dilectos filios eorum fratres, & Monachos, ceteraque personas, & etiam moniales quilibet ejusdem ordinis sub illorum cura degentes, specialibus favoribus & gratiis protegi, motu proprio non ad aliequos nobis super hoc oblatam petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia ac de Apostolica potestate plenitudine, quod ex nunc deinceps perpetuo futuris temporibus omnes & singuli mendicantium ordinum huiusmodi fratres, Monachi, & alii filii in Christo moniales seu totos, ac alie quovis sexus personae regulares, ubilibet per totum Christum orbem diffusi & constituti, illorumque monasteria, cœnobii, domus, conventus, ecclesiae, capella, oratoria, & alia loca etiam unita, ac membra, & dependentia, recessa, tetrae culta & inculta, possessiones, praedia, agri, & alia omnia & singula mobilia & immobilia, ac se